

Vec C-190/24

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

7. marec 2024

Vnútroštátny súd:

Conseil d'État

Dátum vnútroštátneho rozhodnutia:

6. marec 2024

Žalobkyňa:

Coyote System

Žalovaní:

Ministre de l'Intérieur et des outre-mer

Premier ministre

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet a okolnosti sporu

- 1 Spoločnosť Coyote System podala na Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) žalobu pre prekročenie právomoci, ktorou sa domáhala zrušenia dekrétu č. 2021 – 468 z 19. apríla 2021, ktorým sa vykonáva článok L. 130 – 11 zákona o cestnej premávke (ďalej len „napadnutý dekrét“).
- 2 Článok L. 130 – 11 zákona o cestnej premávke bol zavedený zákonom z 24. decembra 2019 o smerovaní v oblasti mobility. Cieľom tohto zákona bolo v záujme verejného poriadku, bezpečnosti a ochrany zabrániť vyhýbaniu sa určitým cestným kontrolám, ktoré uľahčuje používanie elektronických asistenčných služieb pri riadení vozidla alebo geolokačných navigačných služieb, ktoré umožňujú predvídať cestnú kontrolu a v prípade potreby sa jej vyhnúť.

Uplatňované ustanovenia práva Únie

- 3 Podľa článku 1 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti, a najmä o elektronickom obchode (ďalej len „smernica 2000/31“):

„1. Táto smernica sa snaží prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu zabezpečením voľného pohybu služieb informačnej spoločnosti medzi členskými štátmi.

2. Táto smernica harmonizuje, v rozsahu potrebnom na dosiahnutie cieľa uvedeného v odseku 1, určité vnútroštátne ustanovenia o službách informačnej spoločnosti týkajúce sa vnútorného trhu, sídla poskytovateľov služieb, komerčných oznámení, elektronických zmlúv, zodpovednosti sprostredkovateľov, spravovacích poriadkov, mimosúdneho riešenia sporov a spolupráce medzi členskými štátmi.“

- 4 Podľa článku 2 písm. h) bodu i) tejto smernice:

„Na účely tejto smernice majú nasledujúce výrazy uvedený význam:

...

h) „koordinovaná oblasť“: požiadavky ustanovené v právnych systémoch členských štátov uplatniteľné na poskytovateľov služieb informačnej spoločnosti alebo na služby informačnej spoločnosti, bez ohľadu na to, či sú všeobecnej povahy alebo či sú pre ne špeciálne navrhnuté.

i) Koordinovaná oblasť sa týka požiadaviek, ktoré musí poskytovateľ služieb spĺňať pokiaľ ide o:

- začatie činnosti súvisiacej so službou informačnej spoločnosti, ako napríklad požiadavky týkajúce sa kvalifikácie, udeľovania oprávnení alebo oznamovania,
- vykonávanie činnosti služby informačnej spoločnosti, ako napríklad požiadavky týkajúce sa správania sa poskytovateľa služieb, požiadavky týkajúce sa kvality alebo obsahu služby, vrátane tých, ktoré sa uplatňujú na reklamu a zmluvy alebo požiadavky týkajúce sa zodpovednosti poskytovateľa služieb.“

5 Podľa článku 3 tej istej smernice:

„1. Každý členský štát zabezpečí, aby služby informačnej spoločnosti poskytované poskytovateľom služieb, ktorý má sídlo na jeho území, boli v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami, ktoré sa uplatňujú v príslušnom členskom štáte a ktoré spadajú do koordinovanej oblasti.

2. Členské štáty nemôžu z dôvodov spadajúcich do koordinovanej oblasti obmedziť slobodu poskytovania služieb informačnej spoločnosti z iného členského štátu.

...

4. Členské štáty môžu prijať opatrenia na výnimku z odseku 2 v súvislosti s určitou danou službou informačnej spoločnosti, ak sú splnené tieto podmienky:

a) opatrenia sú:

i) nevyhnutné pre jeden z týchto dôvodov:

- verejného záujmu, najmä z dôvodu prevencie, vyšetovania, odhaľovania a stíhania trestných činov, vrátane ochrany neplnoletých osôb a boja proti všetkým formám podnecovania nenávisťi z dôvodu rasy, pohlavia, náboženstva alebo štátnej príslušnosti a hanobenia ľudskej dôstojnosti jednotlivých osôb,
- ochrany zdravia obyvateľstva,
- verejnej bezpečnosti, vrátane zabezpečenia bezpečnosti a obrany štátu,
- ochrany spotrebiteľov, vrátane investorov;

ii) prijaté proti určitej službe informačnej spoločnosti, ktorá škodí cieľom uvedeným v bode (i) alebo, ktorá predstavuje skutočné a závažné riziko poškodenia týchto cieľov;

iii) primerane týmto cieľom;

b) pred prijatím predmetných opatrení a bez dopadu na súdne konania, vrátane predbežných konaní a aktov vykonávaných v rámci vyšetovania trestných činov, členský štát:

– požiadal členský štát uvedený v odseku 1, aby prijal opatrenia a tento takéto opatrenia neprijal, alebo boli neprimerané,

– oznámi Komisii a členskému štátu uvedenému v odseku 1 svoj úmysel prijať také opatrenia.

...“

- 6 Podľa článku 14 ods. 3 smernice 2000/31 uplatniteľného v prípade poskytovania služby informačnej spoločnosti, ktorá pozostáva z uloženia informácií, ktoré sú poskytované príjemcom tejto služby

„3. Tento článok nemá vplyv na možnosť súdu alebo správneho orgánu požiadať poskytovateľa služieb, v súlade s právnymi systémami členských štátov, aby ukončil alebo predchádzal porušovaniu predpisov, a nemá vplyv ani na možnosť členských štátov, aby začali konanie, ktoré by nariadilo odstránenie alebo znemožnenie prístupu k informáciám.“

- 7 Podľa článku 15 ods. 1 smernice 2000/31:

„1. Členské štáty neuložia poskytovateľom všeobecnú povinnosť pri poskytovaní služieb, na ktoré sa vzťahujú články 12, 13 a 14, aby monitorovali informácie, ktoré prenášajú alebo ktoré uložili, ani všeobecnú povinnosť aktívne zisťovať skutočnosti alebo okolnosti, ktoré by naznačovali, že ide o nezákonnú činnosť.“

- 8 Podľa odôvodnenia 26 smernice 2000/31:

„Členské štáty môžu v súlade s podmienkami ustanovenými v tejto smernici uplatňovať svoje vnútroštátne pravidlá trestného práva a trestného konania s cieľom prijať všetky vyšetrovacie a ďalšie opatrenia potrebné na odhalenie a trestné stíhanie trestných činov, bez toho, aby bolo potrebné oznamovať takéto opatrenia Komisii.“

- 9 Podľa odôvodnenia 47 tejto smernice:

„Členské štáty nemôžu uložiť povinnosť monitorovať poskytovateľov služieb len v súvislosti s povinnosťou všeobecnej povahy; to sa netýka povinností monitorovať v špecifickom prípade a najmä to nemá vplyv na nariadenia vnútroštátnych orgánov v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.“

- 10 Napokon podľa jej odôvodnenia 48:

„Táto smernica nemá žiadny vplyv na možnosť členských štátov požadovať od poskytovateľov služieb, ktorí ukladajú informácie poskytnuté príjemcami ich služieb na hositeľských počítačoch, aby uplatňovali povinnosti týkajúce sa starostlivosti, ktorú je možné od nich odôvodnene očakávať a ktoré sú špecifikované vnútroštátnym právom, s cieľom odhaľovať a predchádzať určitým druhom nezákonných činností.“

Uvádzané vnútroštátne ustanovenia

- 11 Článok L. 130-11 zákona o cestnej premávke stanovuje možnosť zakázať prevádzkovateľom elektronickej asistenčnej služby pre vodičov alebo geolokačnej navigačnej služby, aby prostredníctvom tejto služby ďalej šírili informácie prenášané používateľmi tejto služby, ktoré sa týkajú určitých cestných kontrol, ak by takéto ďalšie šírenie mohlo umožniť iným používateľom vyhnúť sa týmto cestným kontrolám. Predmetné cestné kontroly sú taxatívne vymenované a týkajú sa nielen bezpečnosti cestnej premávky, ale aj justičnej polície pri pátraní po páchatel'och závažných trestných činov.
- 12 Článok L. 130 – 12 zákona o cestnej premávke stanovuje tresty uplatniteľné v prípade porušenia povinností spojených so zákazom ďalšieho šírenia vysielania.
- 13 Dekrét č. 2021 – 468 z 19. apríla 2021 (napadnutý dekrét) stanovuje podrobné pravidlá uplatňovania článku L. 130-11 zákona o cestnej premávke, najmä pokiaľ ide o vymedzenie cestných komunikácií alebo častí cestných komunikácií, na ktoré sa vzťahuje tento zákaz, pravidlá komunikácie s prevádzkovateľmi elektronických asistenčných služieb pre vodičov alebo geolokačných navigačných služieb na účely vykonávania tohto zákazu, ako aj opatrenia určené na zabezpečenie dôvernosti informácií zasielaných týmto prevádzkovateľom.

Tvrdenia účastníkov konania

A. Coyote System

- 14 Spoločnosť Coyote System tvrdí, že ustanovenie o zákaze opätovného vysielania spresnený v napadnutom dekréte je v rozpore s cieľmi smernice 2000/31. Tvrdí, že napadnutý dekrét porušuje smernicu 2000/31 preto, lebo jednak mu nepredchádzal postup stanovený v článku 3 tejto smernice, a že v rozpore s týmto článkom ukladá prevádzkovateľom usadeným mimo Francúzska pravidlá, ktoré obmedzujú ich slobodu poskytovať služby, a jednak im ukladá všeobecnú povinnosť monitorovať informácie, ktoré prenášajú, čo je v rozpore s článkom 15 tejto smernice.

B. *Ministre de l'Intérieur et des outre-mer (Minister vnútra a zámorských území)*

- 15 Minister vnútra a zámorských území navrhuje žalobu zamietnuť. Tvrdí, že uvádzané žalobné dôvody nie sú dôvodné.

Odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 16 Vo svojom rozsudku z 9. novembra 2023, Google Ireland a i. (C-376/22, EU:C:2023:835), Súdny dvor v bodoch 42 až 44 tohto rozsudku uviedol, že „smernica 2000/31 ... spočíva na uplatňovaní zásad kontroly v členskom štáte

pôvodu a vzájomného uznávania, takže v rámci koordinovanej oblasti definovanej v článku 2 písm. h) tejto smernice sú služby informačnej spoločnosti regulované iba v členskom štáte, na ktorého území majú poskytovatelia týchto služieb sídlo“, aby z toho vyvodil, že „v dôsledku toho na jednej strane prináleží každému členskému štátu ako členskému štátu pôvodu služieb informačnej spoločnosti regulovať tieto služby a z tohto dôvodu chrániť ciele všeobecného záujmu uvedené v článku 3 ods. 4 písm. a) bode i) smernice 2000/31“ a že „na druhej strane v súlade so zásadou vzájomného uznávania prináleží každému členskému štátu ako členskému štátu určenia služieb informačnej spoločnosti, aby neobmedzoval slobodu poskytovania týchto služieb vyžadovaním dodržiavania dodatočných povinností prijatých v koordinovanej oblasti“. Z týchto dôvodov Súdny dvor v bode 60 rozhodol, že „článok 3 ods. 4 smernice 2000/31 ...sa má vykladať v tom zmysle, že všeobecné a abstraktné opatrenia týkajúce sa kategórie určitých služieb informačnej spoločnosti, ktoré sú opísané všeobecne a ktoré sa uplatňujú bez rozdielu na každého poskytovateľa tejto kategórie služieb, nepatria pod pojem opatrenia, ktoré sú „prijaté proti určitej službe informačnej spoločnosti“ v zmysle tohto ustanovenia“.

- 17 Odpoveď na žalobné dôvody predložené spoločnosťou Coyote System závisí od odpovedí, ktoré treba dať na prejudiciálne otázky položené nižšie. Conseil d'État (Štátna rada) spresňuje, že tieto otázky sú rozhodujúce pre vyriešenie sporu, o ktorom má rozhodnúť, a predstavujú závažné ťažkosti.

Prejudiciálne otázky

- 18 Conseil d'État (Štátna rada) prerušila konanie o žalobe spoločnosti Coyote System až do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o týchto otázkach:
- a) Má sa zákaz uložený prevádzkovateľom elektronickej asistenčnej služby pri riadení vozidla alebo geolokačnej navigačnej služby ďalej šíriť prostredníctvom tejto služby akúkoľvek správu alebo údaj zaslaný používateľmi, ktorý by mohol umožniť iným používateľom vyhnúť sa určitým cestným kontrolám, považovať za súčasť „koordinovanej oblasti“ v zmysle smernice 2000/31/ES, hoci sa týka vykonávania činnosti služieb informačnej spoločnosti v tom zmysle, že sa týka správania poskytovateľa služieb, kvality alebo obsahu služieb, netýka sa však sídla poskytovateľov služieb, komerčných oznámení, elektronických zmlúv, zodpovednosti sprostredkovateľov, spravovacích poriadkov, mimosúdneho riešenia sporov, súdnych prostriedkov nápravy a spolupráce medzi členskými štátmi, a preto sa netýka žiadnej z otázok, ktoré upravujú harmonizačné ustanovenia v kapitole II?
- b) Patrí zákaz ďalšieho šírenia, ktorého účelom je najmä zabrániť tomu, aby sa osoby hľadané pre trestné činy alebo prečiny, alebo ktoré predstavujú hrozbu pre verejný poriadok alebo bezpečnosť, vyhýbali cestným kontrolám, medzi požiadavky týkajúce sa výkonu činnosti služby informačnej spoločnosti, ktoré členský štát nemôže uložiť poskytovateľom služieb z iného členského štátu, zatiaľ

čo odôvodnenie 26 smernice spresňuje, že smernica nezbavuje členské štáty možnosti uplatniť svoje vnútroštátne pravidlá trestného práva a trestného konania na začatie všetkých vyšetrovacích a iných opatrení potrebných na odhaľovanie a stíhanie trestných činov?

c) Má článok 15 smernice 2000/31, ktorý zakazuje uložiť poskytovateľom služieb, na ktoré sa vzťahuje, všeobecnú povinnosť dohľadu okrem povinností uplatniteľných v konkrétnom prípade, vykladať v tom zmysle, že bráni uplatneniu ustanovenia, ktoré len stanovuje, že prevádzkovatelia elektronickej asistenčnej služby pri riadení vozidla alebo geolokačnej navigačnej služby môžu byť povinní z času na čas v rámci tejto služby nešíriť určité kategórie správ alebo údajov bez toho, aby sa prevádzkovateľ musel na tento účel oboznámiť s ich obsahom?

PRACOVNÝ DOKUMENT